

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

N./Birleşik Krallık – 26565/05

Karar 27.5.2008 [BD]

Madde 3

Sınır dışı edilme

AIDS hastası birisinin uygun bir tıbbi tedaviden yararlanması kesin olmayan kendi ülkesine gönderilmesi tehlikesi: *Sınır dışı edilme ihlal oluşturmayacaktır.*

Olaylar: Başvurucu N. 1998'de Birleşik Krallık'a, başka bir isim ve sığınma talebiyle gelmiş bir Uganda vatandaşıdır. Sonraki aylarda başvurucuda AIDS'le ilgili iki hastalık ve bağışıklık sisteminde çok yüksek derecede zayıflama tespit edilmiştir. Antiretroviral ilaçlarla tedavi edilmiş ve durumu istikrar kazanmaya başlamıştır. 2001'de bakanlık başvurucunun açıklamalarının inandırıcı olmaktan uzak olduğu gerekçesiyle sığınma talebini reddetmiş ve sınır dışı edilmesinin AIHS'nin 3. maddesi anlamında insanlık dışı muamele oluşturacağı yönündeki şikâyetini bertaraf etmiştir. *Adjudicator*'lardan biri başvurucunun başvurusunun 3. maddeyle ilgili kısmını kabul etmişse de bu karar, tedavinin kalitesi Birleşik Krallık'takinden düşük olsa da, Uganda'da da tıbbi tedavinin sürdürülebileceği gerekçesiyle, göçle ilgili komisyon tarafından bozulmuştur. İstinaf mahkemesi ve Lordlar Kamarası'nda başvurucunun başvurularını reddetmiştir. Büyük Daire'nin kararını verdiği tarihte başvurucunun durumu istikrarlıydı. Başvurucu yolculuk yapabilecek durumdaydı. İhtiyaç duyduğu ilaçları almaya devam ettikçe durumunun kötüleşmeyeceği öngörülüyordu. Ancak ulusal yargı organlarına sunulan belgelerden, başvurucunun Birleşik Krallık'ta aldığı ilaçlardan yoksun kalması durumunda durumunun hızla kötüleşeceği, hastalık, sıkıntı ve acıyla boğuşmak zorunda kalacağı ve birkaç sene içinde de hayatını kaybedeceği ortaya çıkmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'nün sunduğu bilgilere göre, kaynak yetersizliğinden dolayı ihtiyacı olanların sadece yarısı bu ilaçlara ulaşabiliyorsa da, Uganda'da antiretroviral ilaçlar bulunmaktadır. Başvurucu bu ilaçları alacak gücünün olmadığını ve kendisinin geldiği kırsal bölgede bu ilaçları bulamayacağını iddia etmektedir. Başvurucunun Uganda'da akrabaları olsa da, başvurucu ağır hasta olduğunda akrabalarının kendisiyle ilgilenmek istemeyeceklerini ve zaten ilgilenecek durumda da olmadıklarını ileri sürmektedir.

Hukuk: Madde 3 – AIHM ağır şekilde hasta olan insanların sınır dışı edilmeleriyle ilgili ilkeleri şöyle özetler: Hakkında sınır dışı edilme kararı verilmiş yabancılar devlet tarafından sunulan yardım, tıbbi, sosyal veya başka hizmetlerden yararlanmak için bir sözleşmecî devletin toprakları üzerinde kalma hakları olduğunu ilke olarak ileri süremezler. Sınır dışı edilme durumunda başvurucunun durumunda önemli bir bozulma olması ve özellikle yaşam beklentisinde önemli bir kısalma olması, başlı başına, 3. maddenin ihlal edilmesi için yeterli değildir. Ağır fiziksel veya ruhsal bir hastalığa yakalanmış bir yabancının bu hastalığı tedavi

araçlarının sözleşmeci devlette yararlanılmalardan daha az olduğu bir ülkeye gönderilmesi kararı 3. madde açısından bir sorun doğurmaya elverişlidir. Ancak sadece çok olağanüstü durumlarda, *D./Birleşik Krallık* davasında (*Recueil des arrêts et décisions* 1997– III – Bu davada başvuru çok ağır hasta, hatta ölüm döşegindeydi. Kendi ülkesinde tıbbi bakım ve hemşire yardımından yararlanıp yararlanmayacağı veya kendisine azami yiyecek veya sosyal destek sunabilecek veya sunmak isteyecek bir ailesinin bulunup bulunmadığı konusunda da bir kesinlik yoktu) olduğu gibi, insani mülahazaların sınır dışı edilmemeyi dayattığı durumlarda böyle bir sorun olduğu kabul edilebilir. 3. madde sözleşmeci devlete, ülkesinde oturma hakkı olmayan bütün yabancılara bedava ve sınırsız sağlık yardımı sunmak suretiyle, farklı ülkelerdeki mevcut tedavi seviyeleri arasındaki eşitsizlikleri giderme zorunluluğu getirmemektedir. Aynı ilkeler doğal bir şekilde ortaya çıkan, acı ve eleme neden olan, yaşam beklentisini kısaltan, başvurunun kendi ülkesinde bulması kolay olmayan veya çok pahalı olan özel tıbbi tedavi gerektiren ağır fiziki ve ruhsal hastalığa yakalanmış insanların sınır dışı edilmelerine de uygulanmalıdır.

Bu davaya gelince, başvurunun şikâyeti sadece sağlık durumunun ciddiyetine ve kendi ülkesinde yeterli tıbbi tedavinin bulunmamasına dayanmaktadır. Britanya makamlarının, başvurunun sığınma talebine dair ve AIHS'ye dayanan şikâyetlerini incelediği sırada, başvurucuya kamu bütçesinden karşılanan tıbbi ve sosyal yardım sunmuş olması, sözleşmeci devlet için bu yardımları sunmaya devam etme zorunluluğu getirmez. Başvurunun hayat beklentisi ve kalitesi Uganda'ya sınır dışı edilme sonucunda düşecekse de, başvuru kritik bir durumda değildir. VIH bulaşması ve AIDS'le ilgili tedavi konusunda dünyada sürekli bir gelişme olduğu dikkate alındığında, başvurunun sağlık durumunun bozulma hızı ve Uganda'da ne ölçüde tıbbi tedavi, aile yardımı dâhil, yardım ve bakımdan yararlanabileceği değerlendirmesi ister istemez bir nebze spekülasyon taşıyacaktır. Dolayısıyla bu davada « çok olağanüstü koşullar » söz konusu değildir.

Sonuç: İhlal yok (Üç karşı on dört oyla).

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce'dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC'un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu'na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.